

אשית עצות בנפשי

שיחות ופנינים

ממורינו דאש

הישיבה שליט"א

פרשת שמני - החודש
תשפ"ד

שיעור ליל שישי
ויקרא תשפ"ד

בסעודת
שושן פורים תשפ"ד

שבת וימי הפורים בצל הרה"י
מפי אחד המשתתפים

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 079-70-400-66

- פנימו -

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

שיעור ליל שישי פרשת ויקרא תשפ"ד

לא דיבר הקב"ה עם משה רבינו, מלמדים צריכים לעשות עסק גדול מדברי רש"י אלו, יש מלמדים שצריכים ללמוד את כל הרש"י על הפרשה, אבל מלמדים בכיתות נמוכות, שלא מספיקים ללמוד את הכל, צריכים לסמן לעצמם את הקטעים ברש"י, שאותם יש ללמד בכיתה ולעשות מזה עסק גדול.

רק עם קריאה של חיבה אפשר לפעול

הדבר השני שלומדים כאן מדברי רש"י שאם רוצים לפעול משהו, ולהגיד דיבור וציווי, חייבים להקדים לפני זה קריאה של חיבה, אם רוצים לפעול משהו אצל הילד, חייבים לאהוב אותו, ולהגיד לו את זה בקריאה של חיבה, הוא חייב להרגיש שרוצים בטובתו ואוהבים אותו, ורק אחרי זה אפשר להגיד לו ולצוות עליו, הדבר הזה אמור גם אצל מלמדים, וגם להורים, ואף בין בעל לאשתו, אם הבעל רוצה לפעול משהו אצל אשתו, חייבים להקדים קודם לכך קריאה של חיבה, רק אם יש אחוה ורעות ביניהם הוא יכול אחרי זה לבקש ממנה דברים ולפעול אצלה, אם יש אהבה בין האב לילדים, הוא יכול לפעול אצלם מה שרוצה, הדבר הזה נהוג בכל תחום בחיים, אבל אנחנו מדברים כעת לאברכים שבאו להתרענן בשיחת חיזוק, איך להחזיק בית של תורה, עם חינוך טוב

הקב"ה אוהב אותנו

השבוע יש הרבה על מה לדבר, נתחיל עם הדיבורים על פרשת השבוע, התחלנו חומש חדש, ויקרא, ואחרי זה נדבר על שבת זכור ועל היום טוב הגדול שמחכה לנו במוצאי שבת, אתם הרי לא רוצים לשבת כאן כל הלילה, אז נדבר קצת מכל דבר, הפרשה מתחילה ויקרא אל משה וידבר ד' אליו מאהל מועד לאמר, חייבים לדבר מהרש"י הראשון בפרשה זו, צריך לדעת שאם רש"י אומר משהו, כנראה היה לרש"י קשה כאן ולכן הביא את הדרש מחז"ל, לרש"י היה קשה מה הכפל הלשון כאן, ויקרא אל משה וידבר ד', גם קרא וגם דיבר, ולכן אומר רש"י לכל דיבור ולכל אמירה ולכל ציווי קדמה קריאה, לשון חיבה, לשון שמלאכי השרת משתמשים בו, כדכתיב וקרא זה אל זה, עם דברי רש"י אלו כפשוטן, אנחנו כבר יכולים להחיות את עצמינו, כי הדבר הראשון שאנחנו לומדים מזה, זה שהקב"ה אוהב אותנו, ולכן הקדים קריאה של חיבה לדיבורו, וכן כותב רש"י לאחמ"כ, לאמר, צא ואמור להם דברי כיבושין, בשבילכם הוא נדבר עמי, שכל ל"ח שנה שהיו ישראל מנודין במדבר לא נתייחד הדיבור אל משה, הקב"ה מבקש ממשה רבינו שיגיד לעם ישראל כמה הוא אוהב אותם, שרק בגללם הוא מדבר עם משה, ולכן כל השנים שהם היו מנוודים,

היא חשבה על זה וכו', ועל ידי זה יש השראת השכינה.

ועם שלום בית דקדושה, העצה היא להקדים קריאה של חיבה.

לכבד את האשה כי היא עוברת תקופות קשות

כשיש קריאה של חיבה אפשר אחרי זה לפעול הכל בבית, אבל אם אין קריאה של חיבה, אי אפשר אחרי זה לבכות כל הזמן ולהגיד, אני מדבר כל כך הרבה בבית ואף אחד לא מקשיב לי, אני מבקש ומתחנן ולא מתייחסים אלי ולא מצייתים לשום מילה שלי, כשאין לשון חיבה אין אחרי זה אמירה דיבור וציווי, כשמתחילים כעת חומש של קרבנות, תורת כהנים עם כל העבודה הקדושה, דבר ראשון מתחיל רש"י, שחייבים להקדים קריאה של חיבה טרם כל העבודות הקדושות, כל אחד יכול להשיג שלום בית, ובחיידר היכל הקודש של רבינו חייבים שיהיה שלום בית, ומי שלא זוכה לזה, חייב לעבור שוב על הספרים ועל המכתבים ולחפש דרך לשלום בית, אי אפשר שתלמיד היכל הקודש יהיה בלי שלום בית, חייבים להשקיע בזה כוחות עצומות, להתעניין מאוד בשלומה, רבינו אמר [שיחות הר"ן רס"ד] שיש להיזהר לכבד ולייקר את האשה, כי הנשים סובלות צער ויסורים גדולים מאוד מאוד מילדיהם, צער העיבור, והלידה, והגידול, וידוע לכל את עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם באופנים קשים וכבדים מאוד מאוד, על כן יש לנו ליקרם ולכבדם ולרחם עליהם. בילד ראשון המלווה בפחדים רבים, וכשהקב"ה זיכה ויש 'מזל טוב', כמה צריכים להתאושש עד שחוזרים לכוחות, ואחרי זה אי אפשר לישון שלש שעות ברצף, צריך לקום להאכיל את התינוק, והבעל עושה את עצמו כאילו שהוא לא שומע בכלל... אין לו כח, אבל גם לה אין כח, ואוי לו לבעל שצועק עליה ואומר לה, תעשי כבר משהו בבית הזה, למה הילדים כאן לא מקולחים, למה הם עם ציפורניים מגודלים, מה אתה רוצה ממנה, רבינו ציווה

שלום בית אינו ענין מודרני

אנשים חושבים ששלום בית זה דבר מיותר לגמרי, לפעמים זה מצליח אצל מישהו ולפעמים לא, יש עובדי ד' שחושבים שכל ענין של שלום בית זה שייך למודרניים, זכיתי והוזמנתי על ידי מוהרא"ש שלש פעמים לשבות אצלו בשבת קודש ביבנאל, מוהרא"ש מאוד שמח להראות לנו אנשי ארה"ב מה פעל ביבנאל, כל פעם שהייתי שם ראיתי שהביאו לו המון ספרים, כל ספר חדש שיצא הביאו לו, מרוב חביבות לספרים, וכשמוהרא"ש היה נכנס לשולחן היה לומד בכל הספרים החדשים שהביאו לו באותו שבוע, אני ראיתי קודם לכן את הספרים שהיו שם בשולחן, וראיתי ספר אחד של אחד ממנהיגי הקהילות בירושלים, שלא כל כך אחזו ממנו ביהדות החרדית בירושלים, לא אפרט את שמו ברכים, אני לא מדבר ח"ו מרבנים ציוניים, היתה לו קהילה גדולה, הוא כבר בעולם האמת, הוא שלח למוהרא"ש ספר חדש שהוציא, וכתב שם הקדשה יפה, וכשמוהרא"ש נכנס הוא נעמד ועלעל בספר, והוא דיבר עם אחד האברכים, ואני הקשבתי מהצד ושומע שמוהרא"ש מדפדף ואומר לעצמו, וכי מי שמדבר לתלמידים שלו משלום בית כבר נפסל משום זה? אז הבנתי מה היתה כל ההתנגדות על המנהיג הזה, כי אנשים חושבים שמי שמדבר משלום בית הוא מודרני, הוא היה מדבר הרבה לאברכים שלו על שלום בית, שילכו הביתה, ושישוחחו יחד, ושיקשיבו להן, הוא היה אומר לתלמידיו, ששלום בית עולה שתי דולר, שקית פיצוחים או פופקורן, באים הביתה ושופכים את זה על השולחן ומדברים יחד עד שזה נגמר, כל אחד מספר את היום שעבר עליו ויש שלום בית, היא תספר מה אמא שלה אמרה לה, ומה

לנו לכבד את האשה.

לכבד הכוונה להקשיב ואין הכוונה לפחד ממנה

יש לאנשים טעות וחושבים שלכבד את האשה הכוונה לציית לכל מילה שלה, או לפחד ממנה, ממש לא, זה לא בריא לפחד ממנה, וח"ו לשקר לה ולהרגיש בפחד ממנה, אלא לכבד ולדבר יפה, ולהתעניין מאוד במה שעובר עליה, לדבר יפה ולהקשיב לה, ולפעמים יוצא כל מיני כאבים ישנים מהילדות, והאברך חושב לעצמו אני לא מטפל, אני לא יודע מה לעשות כאן, קודם כל היא לא צריכה טיפול, אבל יש לי חדשות בשביל האברך, שכל סוד הטיפול זה 'להקשיב', אם תנסו ותשלחו את האשה לטיפול למטפל בשלש מאות דולר לשעה, תראה שאין לבן אדם הזה כלום מה למכור, אבל כלום, אם היה לו מה להגיד, הוא היה אומר וזהו, ומה הסיבה שאנשים חוזרים למטפל ואומרים שמרגישים יותר טוב עם עצמם אחרי השעת טיפול, כי באותה שעה משהו הקשיב להם, וזה עשה להם טוב, משהו הקשיב ונתן להם תחושה טובה, וממש התחבר לרגשותיהם, ואברך חכם לא משלם כסף, אלא עושה מה שהמטפל עושה, להקשיב לה וזה הכל, בתוספת קצת פופקורן ושקדים וזהו, ואם זה גלידה זה ממש טוב, ואם זה בגביע אז זה בכלל מעולה, ככה נרגעים לאט לאט, וכך מכניסים את השכינה לתוך הבית.

לדבר יפה בקריאה של חיבה

וכשמדברים מחזקים אחד את השני, אומרים לה, את תראי שיום אחד יהיה לנו כסף, וכשיהיה לנו כסף אקנה לך הכל, כל מה שאת רק רוצה, וזה יהיה באמת כך, לא לרמות אותה, כשיש לאברך כסף, הוא חייב לקנות לה כל מה שהיא מרגישה שהיא

צריכה, הגמרא אומרת בעירובין שאם לא היתה לנו תורה היינו צריכים ללמוד מבעלי חיים איך לחיות, שלום בית היינו לומדים מהתרנגול והתרנגולת, שבשעה שהוא מגיע אל התרנגולת היא בורחת, והוא מפייס אותה, ומסבירים חז"ל שהכוונה היא, שהוא אומר לה, אני מבטיח לך שאקנה לך מעיל יפה, וכתר יפה, ומטפחת יפה, כל אחת כמנהגה, ואחרי זה היא מסכימה להכל, הגמרא מספרת לנו את זה כדי שנלמד מזה איך להתנהג, הגמרא אומרת שבשעה שהתבואה נגמרת בבית השלום בית מתערער, כשאין כסף בבית היא מיד צועקת, והבעל חייב להביא כסף, ואם הוא לא מצליח הוא חייב לפייס אותה, את תראי שיום אחד יהיה לנו שפע, ואז נצבע את הדירה מחדש, ואני אעשה לך מטבח חדש, ובואי נשב ונתכנן את המטבח החדש, ובסוף הולכים לישון בשלום, ובבוקר קמים עם כוחות חדשים, כי בבוקר תמיד הכל טוב, כל המתחים מתחילים בשעות הלילה כשהאנשים מותשים, ואז היא אומרת למה לאח שלי יש כסף, למה גיסי יכול לנסוע עם אחותי לחופש, ורק אני נשארת כאן בבית, והעצה לזה היא להקשיב לדברי רש"י, רש"י גורם לנו להשראת השכינה בבית, כשלומדים רש"י יודעים היכן הקב"ה נמצא, כפי שאמר הרה"ק ר' מרדכי מנדווארנא, לבני הרה"ק הקדושת יו"ט [ה"ה העצי חיים ואחיו הדברי יואל מסאטמאר זי"ע], שהוא הכיר אנשים גדולים שלא ידעו היכן הקב"ה דר כי לא למדו חומש רש"י, ולכן יש להקפיד ללמוד חומש רש"י, יש מקומות שמקפידים רק על גמרא, זה באמת לימוד חשוב מאוד, גם גמרא וגם משניות, והם בעז"ה ילמדו, אבל לא להוריד מהשולחן את חומש רש"י, כי כאן ברש"י אנחנו רואים היכן הקב"ה דר, הוא נמצא אצלינו בבית, על ידי שנקדים קריאה של חיבה, ונפייס אותה ונחזק אותה ונרגיע אותה ונביא את השכינה לתוך הבית.

פועלים הרבה יותר בדרך הנוחה והיפה

מלמדים יקרים, אם אתם אוהבים את הילדים, יש לכם זכות להגיד להם, אותו דבר זה לאברכים, אם אתה כאוב עליה וכועס עליה, לא יעזור כלום מה שתגיד, אבל כשיש בבית אחוה ורעות מותר לך להגיד לה, כי אם היא לא תקשיב לך לא יקרה כלום ועדיין יהיה לך שלום בית, אבל אם יש הרבה כעס ושנאה בבית, ברגע שתגיד לה והיא לא תקשיב, אתה תתפוצץ עליה עוד יותר, ומי שחושב שאפשר לפעול בבית רק בדרך קשה, על ידי הצבת רגל וכו', אולי יש באמת דרך כזו, אבל צריך לדעת שרבינו אמר, כל מה שפועלים בדרך הקשה היה אפשר לפעול הרבה יותר טוב בדרך הטובה והיפה, זה כתוב כאן בפרשה, ויקרא אל משה, לשון שמלאכי השרת משתמשים בו.

לאהוב את עצמך

הדבר הזה נוגע גם לאדם עצמו, איך בן אדם יכול לפעול דברים בעצמו, לפעול בעצמו שילך להתפלל בבית הכנסת שחרית מנחה וערבית, או שאר דברים שמנסה לפעול על נפשו ולא מצליח, הדרך להגיע לכך, הוא רק אם יקדים קריאה של חיבה, אם יאהב את עצמו, אם ירגיש טוב עם עצמו, בן אדם שיודע שהקב"ה אוהב אותו, והוא יודע שיש תיקון לנשמתו, ושהוא טוב ובעז"ה יהיה עוד יותר טוב, כך הוא ילך לבית הכנסת, הסיבה שאנשים לא הולכים להתפלל, זה כי הם לא אוהבים את עצמם ומרגישים מרוחקים מהקב"ה, וחושבים שהקב"ה לא צריך אותם, ולא צריך את התפילה שלהם, ולכן לא באים לבית הכנסת להתפלל, הם לא מבינים שיהודי פשוט זה דבר כזה גדול, והקב"ה כל כך אוהב אותם ומחכה להם.

תענוג לראות אברכים הולכים להתפלל

כאן בישיבה יש ישיבה בימות החול והאברכים לא מתפללים כאן, אבל כשאני נקלע לקריה ואני רואה בשבע - שמונה בבוקר, את האברכים רצים לבית הכנסת, אני כל כך נרגש מזה, זה מציף אותי, אין לאברכים איזה אבא או ראש ישיבה שאומר להם ללכת להתפלל, והם קמים ורצים לבית הכנסת, זה מאוד מרגש אותי, אולי אתם מתרגשים מצעיף לבן וממכנס לבן, אותי מרגש שאברך הולך לבית הכנסת לשחרית מנחה וערבית, אני אומר את זה להורים, שאני רואה את הבנים שלהם הנשואים, לבושים עם כל בגדי העבודה שלהם, כמו היהודים של פעם, פשוטי העם, כמו התמונות בסיפורי צדיקים, אבל הם לא מתחילים את היום מבלי ללכת לבית כנסת, יש לנו את היהודים של פעם כאן בקריה, יש אברכים שצריכים להיות בעבודה בשבע בבוקר, וכעת כששינו לשעון קיץ, זה ממש מסירות נפש להיות בשבע אחרי תפילה וארוחת בוקר, מספרים שאחד האדמורי"ם אמר שכל הסגולות לפרנסה מועילות רק למי שקם מוקדם לעבוד, ואז יהיה לו שפע גדול, אי אפשר לחגוג חול המועד כל השנה ולקום בשעה שתיים עשרה ולהביא פרנסה, ולכן כשיש לאבא ילדים שהולכים בבוקר לבית כנסת ללבוש טלית ותפילין מה צריך יותר מזה.

עשירות של אבא שבניו מתנהגים בתמימות ופשטות

ואם אבא זוכה שבנו הולך למקווה, הוא ממש בעל זכיה, זה כבר משהו ששייך לבני עליה ויחידי סגולה, זה מהדברים שהבעל שם טוב הקדוש הנהיג, אשרי האיש שבנו רץ כל בוקר למקוה, בפשטות מי שמתבונן בדברי הגמרא ובשולחן ערוך, זה נראה שביטלו את כל הענין של טבילת עזרא, אבל ה'מאורושמש'

עוד כמה דברים חשובים בפרשה, יש כאן קטעים ברש"י שאסור להשאיר אותן, התורה מספרת שמי שחטא מביא קרבן, ואם אין לו כסף יכול להביא עוף, תור או יונה, הוא עני ולא יכול לבוא לבית המקדש עם פרה אלא עם ציפור, ואומרת התורה ושיסע אותו בכנפיו לא יבדיל, שלא יורידו את הנוצות אלא להקריב ככה על האש, אשה ריח ניחוח לד', ושואל רש"י והלא מי שמריח ריח של נוצה נפשו קצה עליו, ומתרץ רש"י שיהא המזבח שבע ומהודר בקרבנו של עני. יש אנשים שנוהגים לא לגזור פיאות עם מספריים, אלא שורפים את קצה הפיאות באש, זה לא כזה פשוט, צריך מאוד להיזהר לא להישאר בלי פיאות, אבל אלו שנזהרים ושמים מגבת רטובה שלא ישרף כל הפיאות, יש אחרי זה ריח נוראי מהקצה הנשרף, וכי דבר כזה מניחים על המזבח, אלא אומר הקב"ה הרי מי מביא קרבן זה של ציפור, עני, אם ככה, אומר הקב"ה, תניח את כל מה שהוא מביא, אני אוהב את קרבנו של עני.

אני מריח ריח רע אבל זה מה שיש לי

במה דברי רש"י אמורים, לפעמים רואים אדם שכל כך רוצה להיות טוב, ולא מצליח, נופל שוב ושוב, כבר קיבל אלף קבלות כבר התחיל כל כך הרבה פעמים, בכל יו"ט אמר לעצמו שהפעם הוא יצליח, בפורים הזו אפעל, בפסח זה אצא ממצרים, בפרשת שקלים זו אשא את ראשי, בשבועות זו אקבל את התורה מאהבה, בראש השנה זו אקבל את תיקוני, ולא מצליח, ורואה את עצמו עם ריח רע, מלא בעבירות, ומי מדבר רחמנא ליצלן אם נפל בפגם הברית, הרי זה דבר נורא מאוד, והבן אדם שבור לרסיסים ונופל שוב ושוב, אבל בכל פעם חוזר לרבש"ע ואומר: רבש"ע עזור לי, רבש"ע מה אני יכול לעשות, אני גם רוצה להיות ירא שמים, אני רוצה להיות צדיק, אני לא יודע איך עושים את זה, מאיפה לוקחים

מביא, שהבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים החזירו את החיוב, וצריך ללכת כל בוקר למקווה, ומי מדבר עם האברך עוד פותח חומש ומשניות וגמרא, והולך לעבודה, ובאמצע העבודה הוא נזכר מהקב"ה, ומוציא כמה מילים, ואומר רבש"ע רבש"ע רבש"ע, אין יותר עשיר מזה, מי שמביא לי פריסת שלום על ילדיי הנשואים שרואה אותם מתפללים בבית כנסת, אני חוזר הביתה ואומר לאשתי, זכינו בלוטו, ממה אהיה מאושר אם לא מזה, וכי אם יהיה לי עוד בית ועוד בית ועוד בית אהיה מאושר, הרי אי אפשר למכור ולעשות כסף, מי שמוכר חייב מיד להשקיע בבית אחר, אחרת המדינה לוקחת את כל רווחי המס, זה משחק שלא נגמר, אני לא מבין למה אנשים צריכים לקנות בתים, אי אפשר לעשות מזה כסף... עשירות אמיתית זה מי שזוכה שיש לו ילדים עם זקן ופיאות, הרי הזקן והפיאות כל כך קדושים, רבינו אמר שבן אדם לא צריך לדאוג אם יסתלק מהעולם עם זקן ופיאות, בזוהר הקדוש נקראים שערות הזקן צינורות השפע, בן אדם מבקש כל כך הרבה על שפע, אבל אין צינורות שפע, אין חברת משלוחים שיביא לו את השפע, אין דרך של העברה בנקאית, הזקן והפיאות הם האמצעי והצינורות להעביר את השפע, רק אחרי זה אפשר לבקש כתבינו בספר פרנסה וכלכלה, ואנחנו חייבים לבקש על זה, שיהיה לילדים שלנו זקן ופיאות, כפי שר' נתן אומר, שעיקר היהדות זה זקן ופיאות, מי שאינו מקבל דברים אלו בפשיטות יכול ללכת עם חכמות ולהגיד מה המקור לכך, הרי זה רק זוהר וכו', אבל אנחנו הולכים עם תמימות ורואים שזה עיקר היהדות, וכמה אנחנו צריכים להיות מאושרים על כך ולהרגיש עשירים הכי גדולים בעולם שהילדים שלנו הולכים עם זקן ופיאות.

הקרבן עם הנוצות

אני רוצה לדבר מזכור ופורים, אבל יש כאן

במירון בני המשפחה ותלמידי זקני זצ"ל, והגיע לשם הגה"צ ר' גמליאל רבינוביץ, ודיבר שם דיבורי אמונה, ודיבר לאנשים שהיו תלמידים של זקני, ואמר להם, שחייבים להמשיך את ההנהגה, ולא יגידו שהכל נפסק, אלא לקחת את הרב החדש למורה דרך, עבור הילדים והדור החדש, להראות להם שיש רב ודיין ומורה דרך, ושלא יגדלו ילדים של הפקר, והוסיף משפט שמאוד נהניתי מזה, הוא דיבר הרבה למען הילדים ואמר, 'ואגב גם אנחנו נרויח מזה', אף שאנחנו לא צריכים רב ומבינים הכל... בסוף נרויח מזה, אנחנו מרויחים מהילדים, הם סוחבים אותנו לעבודת השם, לבית הכנסת, ולאמונת צדיקים ודביקות בתלמידי חכמים, אבל השבוע אין תירוצים, חייבים לבוא לבית הכנסת למחיית עמלק.

אמחה את שמו מלמעלה

יש היום מדרשים מאוד יפים, ומי שמחפש השקעה טובה, שיקנה מדרש רבה ומדרש תנחומא יפה, זו השקעה מאוד טובה, וכך כתוב במדרש תנחומא פרשת כי תצא: תמחה את זכר עמלק מתחת השמים, אמרו ישראל אין אנו יכולים בו, אומר להם הקב"ה תהיו אתם מזכירין שמו מלמטה, ואני מוחק שמו מלמעלה, יהודי צועק להקב"ה אני לא יכול למחוק את עמלק, איך מוחקים את עמלק, אני יכול לקרוא מגילה ולהתפלל אבל לא יודע איך מוחקים את עמלק, אומר הקב"ה אתם תזכירו שמו מלמטה, ותקראו פרשת זכור, ואני אמחה אותו מלמעלה.

להזכיר למטה – הכוונה להתפלל על כך

אולי נראה לומר בדברי המדרש, שהולכים על המלחמה ביצר הרע, יהודי אומר להקב"ה, רבש"ע אין אנו יכולים בו, יש לי כאלו נסיונות, אני לא יכול ללחום עם היצר הרע,

את זה, אני יכול להביא לך את הציפור שלי, את הקצת מצוות שיש לי, את התפילין שלי, את התפילה שלי במנין, אני לא מכיר כוונות עמוקות, יש לי קצת מצוות כמו ציפור, ועל זה אומר הקב"ה: אתה לא מריח טוב, אבל בשבילי אתה מהודר, ואותך אני רוצה, אין לנו השגה כלל מה קורה בשמים בשעה שהבן אדם פונה להקב"ה ואומר שרוצה להיות טוב ולא מביין למה נופל שוב ושוב ולא מצליח להתגבר.

לקום בשבת לבית הכנסת

בפרשת זכור יש להיזהר עוד יותר לקום מוקדם בשבת בבוקר, כי חייבים לשמוע זכור, אני לא מדבר על אלו שיש להם כבר ילדים, כי אלו כבר עושים חשבון שעדיף להם ללכת לבית הכנסת מאשר להישאר בבית ולטפל בילדים, וכשרואה שהילדים כבר הפכו את הבית, הם אומרים שחייבים לרוץ לבית הכנסת ובטח אלו שיש להם כבר בן שצריך ללכת לבית הכנסת, מספרים על אברך שקם מאוחר ויצא לרבע שעה וחזר הביתה, ואשתו התעוררה ושאלה אותו איפה היית, וענה שהיה בבית הכנסת, והיא שאלה האם ראית את אבא שלי, והוא עונה שכן, ואת אח שלי, הוא עונה שכן, והוא לא מביין מה החקירות האלו, היא אומרת לו, זה מעניין, למה אף אחד לא אמר לך שהגעת לבית הכנסת עם כיפת שינה, ולכן יש מעלה גדולה שיש ילדים ובפרט בן זכר שמוליך את האבא לבית הכנסת, כי כשיש לו רק בנות, הוא אומר לאשתו, כל השבוע אני לא עוזר, וכעת תורך לטפל בילדים... ילדים הם מפלאי הבריאה, הם מביאים את האבא להתפלל.

למען ירדינו ואגב נרויח מזה

כשסבא שלי הסתלק לפני שלש שנים, ואבא שלי התמנה במקומו, והתאספנו

רבש"ע ש'כח שאני יכול לשמור שבת, שאני יהודי, ש'כח שאני לא מעשן בשבת, ואני לא משתמש בטלפון בשבת, יהודי שזוכה ושומר שבת הקב"ה מוחל לו על כל העוונות, וזוכה להינצל מכל צרה וצוקה, ומי מדבר אם נוטלים ידיים לג' סעודות, בשבת בבוקר יש נסיון גדול, אנשים הולכים לקידושים ואוכלים את כל הסעודה חוץ מחלה, צריך ליטול ידיים לסעודה ואחרי זה לאכול הכל, כי המקיים שלש סעודות בשבת ניצול ממלחמת גוג ומגוג וחיבוט הקבר ומדינה של גיהנום, מוהרא"ש הסביר שחיבוט הקבר ומדינה של גיהנום אין הכוונה לאחר מיתה, ומלחמת גוג ומגוג אין הכוונה למלחמה האחרונה לפני ביאת המשיח, אלא הכוונה אצל כל אחד בביתו, שכן אדם לא יעבור מלחמה ולא יעבור יסורים של חיבוט הקבר בכל יום ויום, רבינו אמר שאכילת שבת כולו קודש, אפשר להשתמש בזה לפרסומות למאכלי שבת, סלטים שכולו אלוקות, יש אנשים שאוכלים ונכנסים לכל מיני כפייתיות, האם אני באמת אוכל לכבוד שבת או לכבוד עצמי, הרי זה הכוונה לכבוד שבת, לאכול לכבוד עצמי ולהתענג, חכמינו אמרו לאכול בשבת ולא לצום, חכמינו אמרו שיש לאכול בשבת דברים חמים, והגיעו הצדוקים עם הלבוש של קיצוניות, ואמרו שאסור, אבל אנחנו לא נתנהג כמותם, ונאכל בשבת מאכלים טובים, מי שקשה לו לאכול טשולנט בשבת חייב לאכול משהו אחר חם בשבת, או לשתות לכל הפחות תה חם.

השבוע נבוא לבית הכנסת ונשמע את הקריאה, ונבקש מהקב"ה שיוציא מאיתנו את עמלק, בעמלק כלולים כל הבעיות, יש דבר אחד שצריך להדגיש, מוהרא"ש דיבר על זה כל שנה, עמל"ק בגימטריא ספ"ק, האם עשיתי נכון או לא, התחנתי נכון או לא, האם אני שווה או לא, האם אני יהודי טוב או לא, ומי מדבר ח"ו כשיש ליהודי ספיקות על אמונה, אלו מחשבות של עמלק, ועל זה מבקשים

זה פשוט בלתי אפשרי, ועונה הקב"ה: אתה תגיד את זה עם השפתיים ואני כבר יעשה לך נסים גדולים, תיקח את העצה של רבינו של התבודדות ותפילה ותראה נסים, תלך לטייל ולדבר עם הקב"ה כמה דקות בודדות, אלו שיש להם את היער בקריה זה ממש מחיה נפשות, אבל גם כאן בעיר, תטיילו קצת, ותגיד להקב"ה: רבנו של עולם אין אנו יכולים בו, אני לא יודע איך להסתדר עם היצר הרע, רבש"ע אני כל כך מבוזה, אני מתבגר בעוד שנה ועוד שנה והייתי בטוח שאני כבר אצא מהשטויות האלו, והאמת היא שאני נכנס עוד יותר עמוק לזה ועוד יותר עמוק.

לבוא לבית הכנסת ולמחות את עמלק

לפי המדרש, כל הכוונה של שבת זכור היא, שמגיעים לבית הכנסת ובזה נמחק שמו של עמלק, אני מגיע לבית הכנסת ומתפלל שחרית מנחה מעריב, זה מה שאני יכול לעשות, ואת זה אני עושה, והקב"ה כבר יעשה נס וימחה את שמו של עמלק, אני מגיע לבית הכנסת ולומד קצת גמרא וקצת משניות ומוחק את עמלק, זה עיקר שבת זכור, אחרי זה יש מנהגים מאוד חשובים של אכילת קוגל נוסף, זה באמת חשוב, כי אנשים חושבים שרק על ידי צומות אפשר לפעול, והאמת היא שכל איש ואשה המכניס אוכל לשבת, יכולים בזה לפעול ישועות, אבל העיקר של שבת זכור, זה לבוא לבית הכנסת וללמוד ולהתפלל והקב"ה כבר יעשה לנו נס ויתקן אותנו.

שבת קודש – מחיית עמלק

חז"ל אומרים זכור את יום השבת לקדשו, וזכור את אשר עשה לך עמלק, איך יתקיימו שניהם, זה לענגו ולכבדו, וזה למחקו, אנחנו צריכים להיות שמחים בשבת קודש, מוהרא"ש היה אומר, אם אתה יושב במרפסת בשבת אחה"צ ורואה רכב שנוסע, תגיד,

להינצל מעמלק וכל הספיקות הטמאות האלו, השמחים של פורים [הדיבורים על פורים יהיו ורק אחרי שעמלק נמחה מגיעים הימים בעזרת השם לפני פורים הבא].

בסעודת שושן פורים תשפ"ד

זה לא אבוד תמיד אפשר להתחדש ולהתעלות כמו אתמול.

מצד אחד נותן לנו רבינו דרך להגיע למדריגות הגבוהות ביותר ובפרט בזמני קודש, ומצד שני אומר לנו רבינו שאם לא זכינו לכך, נזכור ששושן פורים זה גם פורים. כל כך הרבה אנשים עוזבים את העבודת השם ומתייאשים כי מביטים על ימי נעוריהם ורואים שלא זכו להתקרב לרבינו ולא זכו להתעלות, והיו להם נסיונות כבדים, ונפלו ופגמו, או שמסתכלים אחורה ורואים שלא ניצלו את יום הפורים כראוי, וזה שובר אותם, מגיע רבינו ואומר, 'שושן פורים זה גם פורים', תתחיל מעכשיו, לא משנה באיזה גיל אתה, ארבעים או חמישים, שלושים או עשרים, מאי דהוה הוה, לא הפסדת כלום, עכשיו זה גם טוב.

כל מה שזכו בפורים אפשר לזכות בשושן פורים ובכל יום, כל הבחינה של 'כל הפושט יד נותנים לו' אפשר לזכות היום, ומה שאמרו שפורים הוא כמו לעתיד לבוא וימות המשיח, אפשר לזכות לזה גם היום, לא פספסנו כלום, תמיד אפשר להיות ירא שמים, הלימוד הזה לא הבין ר' שמואל אייזיק, ורק ר' נתן הבין שהיסוד של רבינו זה התחזקות והתחזקות, לא להביט על העבר, מתחילים מעכשיו להיות ירא שמים.

רבינו אמר שבעולם חושבים ששכחה הוא דבר רע, אבל אני חושב ששכחה זה מעלה טובה, כי אם לא היו שוכחים לא היו יכולים

חסדי השם שזכינו לחג כזה קדוש, חג הפורים, זכינו ליום קדוש כזה, כמה אנחנו חייבים להודות את הקב"ה על כך, היום שושן פורים, ויש דיבור מרבינו על זה 'שושן פורים זה גם פורים', הדיבור הזה הגיע בעת שר' נתן מאוד השתוקק להגיע לרבינו ליום הפורים, אבל הצליח להגיע רק בשושן פורים, ואמר לרבינו שמאוד רצה להיות בפורים, אמר לו רבינו דיבור זה 'שושן פורים זה גם פורים'.

הדיבור הזה מחזק אותנו כבר מעל מאתיים שנה, מאז שרבינו אמר את דיבורו, שושן פורים זה גם פורים, זה אחד היסודות מהשכל של חסידות ברסלב, שאין דבר כזה פספוס, אין דבר כזה 'זה כבר אבוד', אפשר כל יום לזכות למה שזכו אתמול.

לרבינו היו תלמידים בוערים כאש, אחד התלמידים היה ר' שמואל אייזיק, שהיה כולו קודש בהתלהבות, ואמר פעם לר' נתן: אצלי אין כזה דבר שתפילה היום תהיה דומה לתפילה של אתמול, אם אני אתפלל היום כמו אתמול אזרוק את עצמי על חרב, אני חייב כל יום להתעלות יותר בתפילה מיום האתמול, אמר לו ר' נתן: אותי לימד רבינו אחרת, אני קיבלתי מרבינו שאם לא מתפללים ביום הקדוש מתפללים בשם השם [ממחרת יום הכיפורים נקרא 'שם השם' גאט'ס נאמען], זה הלימוד שר' נתן הבין מרבינו ולכן אמר רבינו אף אחד לא מבין אותי מלבד ר' נתן, ור' נפתלי קצת, כי ר' נתן הבין מרבינו שאף פעם

יותר קשה לה ממה שהיא קשה בשבילו, אבל הרבי ר' זושא היה צדיק גדול, וסבל ממנה בזיונות וקללות, כשהתלמידים הגיעו, היא צעקה שהוא סתם עושה את עצמו לצדיק, ועם כל זה אמר הרבי ר' זושא שאינו יודע כלל מה זה 'רע'.

המדרגה הגדולה שיהודי יכול להגיע אליה זה 'לרצות לעשות רצון השם', רבינו אמר שמה שהולך ליהודי שלא כסדר, זה כי הוא רוצה, ויש לו רצונות שיהיה כך וכך ואומר אני אמלוך, אבל אם הוא מבטל את עצמו להשי"ת, ולא רוצה כלום, מה שהקב"ה רוצה זה מה שאני רוצה, אם הקב"ה רוצה שבפורים אהיה עדיין בדרך ולא אספיק להגיע לצדיק, אז זה רצון השם, ומדרגה זו היא המדרגה הגבוהה ביותר, ואת זה משיגים בפורים ובכל ימות השנה, שלא יודעים כלום, אנשים חושבים שהמדרגה הגדולה זה להבין קצת את דרכי השם וכדומה, והאמת היא ההיפך, המדרגה הגבוהה ביותר זה לעבוד את ד' כשלא מבינים כלום ולא יודעים מה הקב"ה רוצה מאיתנו.

אסור ליהודי להגיד אני כבר אומר משניות כמה שנים וזה לא עוזר לי, כי אנחנו לא מבינים כלום, אסור ליהודי להגיד, אני כבר מדבר כמה שנים להקב"ה ועושה התבודדות ולא זו כלום, כי לבד מזה שצריך לבטל את עצמינו להשי"ת, בדרך כלל זה לא נכון, וכי הוא ממש עושה התבודדות, זה דמיון שבדמיון, זה דומה לכל האנשים שאומרים למה צריך ברסלב אני מדבר אל ד' כל היום, אברך מדבר דיבור אחד להקב"ה, דקה או שתיים, ואחרי זה אומר הרי עשיתי כזו התבודדות ולא זו כלום, אבל אחרי הכל צריך יהודי להגיע למדריגה, שלא יהיה איכפת לו כלל מה הקב"ה עושה איתו, כי הוא לא מביין כלום, והוא לא מעוניין להבין, כי הוא עבד ד', ומה שהקב"ה יגיד זה מה שיעשה, ואם הקב"ה אומר לשמור שבת, אשמור שבת, הקב"ה אומר להניח תפילין, אז אניח תפילין, הקב"ה אומר ללכת עם זקן ופיאות, אז אלך

לעשות כלום, ורק כי שוכחים מה היה, אפשר להתחיל מחדש לעבוד את ד', כמובן שתמיד מזכירים לעצמינו מה היה ועושים תשובה, ולא חושבים שאנחנו מבינים יותר מהצדיקים ולכן אנחנו מזכירים לעצמינו מזמן לזמן מה עשינו וכמה אנחנו צריכים את הצדיקים שיוליכו אותנו, אבל בנוגע להתחזקות צריך לשכוח מכל מה שהיה, שושן פורים זה גם פורים ומתחילים מעכשיו.

גם היום אפשר להגיע למדרגה הגדולה של 'עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי', המדרגה שיהודי לא יבדיל אם טוב לו או רע לו, תמיד יודה להקב"ה, הוא יודע רק דבר אחד שיש בורא עולם, ולא מבינים לבד כלום, כל ענין פורים הוא 'נכנס יין יצא סוד', ומה הסוד, דבר חדש לגמרי, שאני לא מביין כלום, והקב"ה מנהל את העולם והוא מביין הכל והוא עושה הכל לטובה, כדברי הרמב"ם תכלית הידיעה שנדע שלא נדע, כי אולי אני מביין שהייתי צריך לקבל פרנסה כזאת ואשה וילדים כאלו, ולהגיע למדרגה זו וזו ברוחניות, אבל אני מביין שאני לא יודע כלום והקב"ה מנהל עולמו בחסד.

שאלו את המגיד הקדוש ממעזריטש מה הכוונה בדברי חז"ל חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה, איך אפשר להגיע למצב שיהודי יגיד 'ש'כח אייבערשטער' על צרה, איך יהודי ששומע שגילו אצלו בעיה, או שח"ו הפסיד משהו, יכול להגיד על זה ברוך השם, ושלח אותם לשאול את תלמידו הרבי ר' זושא, ושאלו אותו וענה, אני באמת לא מביין את המשנה מה הכוונה 'רעה', אני לא יודע מה זה דבר רע, הכל טוב, הרבי ר' זושא עבר חיים קשים מנשוא, לא היה לו לחם לאכול כפשוטו, היום אף יהודי שאין לו כסף יכול להסתדר ולקנות קצת אוכל, אבל פעם לא היה ככה, סבתא שלי סיפרה לי שפעם יהודים פשוט מתו מרעב, זה דבר שאין היום, הרבי ר' זושא עבר חיים קשים עם אשתו, לאף אחד אין אשה קשה כזאת, והאברך הזה שאומר שיש לו אשה קשה, בדרך כלל הוא

רק אותך, ולאהוב רק אותך, ולהאמין רק בך, ולראות רק אותך, ולא בשום דבר אחר, רבש"ע אני רוצה ללכת לבית הכנסת להתפלל במנין שחרית מנחה וערבית.

ר' נתן כותב בתפילות שיש להתפלל זכני בקדושת מרדכי ואסתר, מה זה קדושת מרדכי, מרדכי הצדיק הלך כל יום לבית הכנסת, והתפלל שחרית מנחה ומעריב, זה קדושת מרדכי, שמעתי פעם מר' יצחק איך הוא התקרב לברסלב, כי שמע פעם אחת את אחד מחסידי ברסלב שאומר, היום עשיתי מה שמשה רבינו עשה, ור' יצחק שאל בתמימות מה עשה, והוא חזר על זה שוב שהוא עשה היום משהו שמשה רבינו עשה, 'הנחתי תפילין', ור' יצחק אמר לי שהדיבורים האלו הבקיעו לו את ראשו, מה משה רבינו עשה, הוא עשה את רצון השם, ואם הקב"ה אומר להניח תפילין אז אניח תפילין, ואמר האברך שקודם שהלך לאכול ארוחת בוקר גם עשה מה שמשה רבינו עשה, שניגש ליטול ידיים ולברך, וזה הכוונה זכני לקדושת מרדכי ואסתר, לבוא לבית הכנסת ולהתפלל במנין.

ואל ישאל האדם מה יש לי מלבוא להתפלל, אני לא רואה שאני מרויח מזה, כי מה זה בכלל ריוח בעולם הזה, הגמרא מספרת שאחד התנאים ראה יהודי אומר לבנו תעלה לאילן ותביא לי גוזל מהקן לאכול, והבן הזה קיים כאן שני מצוות של אריכות ימים, גם שילוח הקן וגם כיבוד אב, ובדרך חזרה נפל ומת, והגמרא אומרת שאריכות ימים הכוונה בעולם הבא, ר' נתן כותב רבים התפקרו כי לא הבינו מה זה אריכות ימים, אריכות ימים הכוונה לעבוד את ד' ולזכות לחיי העולם הבא, וזה הכוונה לזכני לקדושת מרדכי ואסתר, לבוא לבית הכנסת.

מוהרא"ש מביא את התרגום שאסתר המלכה לא הרימה עיניה להביט על אנשים אחרים, חידוש גדול בשמירת העיניים, שאף אשה תשמור על עיניה, והיא ראתה רק את מרדכי, ועל זה מתפללים זכני לקדושת מרדכי ואסתר,

עם זקן ופיאות, והקב"ה אומר שמי שעושה כל הדברים האלו יהיו לו חיים טובים, ומה קורה אם אין לו חיים טובים אחרי הכל, אז מגיע המדריגה של עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, אני לא רוצה להבין כלום אני רוצה רק לעשות רצון השם, הקב"ה אומר להיות יהודי אז אהיה יהודי.

הרבה אנשים נפלו מעבודת השם מכל הקושיות שלא מבינים, הגמרא מספרת על אחד התנאים שירד מהדרך כשראה לשונו של אחד התנאים מושלך בין הכלבים, לשונו הקדוש של יהודי שלמד כל כך הרבה משניות, לשון שסיים כל כך הרבה פעמים ש"ס, לשון שעשה כל כך הרבה התבודדות, אבל המדרגה הגבוהה יותר זה להבין שאנחנו לא מעוניינים להבין כלום, אני אשאר עבד נאמן להקב"ה, גם אם עשיתי כל כך הרבה דברים ולא זו כלום, לזה זוכים בפורים, ובשושן פורים, ובכל ימות השנה.

בן אדם חייב לבקש על אמונה כזו חזקה, אמונה שמביאה אותו לראות בחוש את הקב"ה, רבינו אומר שיהודי צריך כל כך הרבה לדבר אל ד' ולהאמין בד', עד שיגיע לאמונה כזו ברורה שהוא ממש רואה את הקב"ה בכל צעד ושעל, וכשיהודי רואה את הקב"ה אין לו שום שאלות, הוא נעשה עבד ד' בכל מצב וזמן ושעה, ולא צריך ראיות והוכחות על אמונה.

אם נציית לרבינו ונלך כל יום להתבודדות נגיע למדרגה גדולה זו באמונה, אחים יקרים, חייבים לציית לרבינו ולא להסתובב סתם בהיכל הקודש, האמת היא שאף עצם ההסתובבות בהיכל הקודש זה גם דבר טוב, כי פה לפחות יש סיכוי שידבק משהו מהדיבורים, אבל זה ממש לא מספיק, חייבים לציית לדברי רבינו, ובכל בוקר לדבר אל ד' כמה דקות, אני לא מדבר מהתבודדות כל היום ומהתבודדות שעה שלימה, אלא כמה דקות ביום, ולהגיד להקב"ה: רבש"ע אני רוצה אמונה חזקה, ואני רוצה לעבוד

לאמונה, אני רוצה לזכות להגיע לקדושת מרדכי ואסתר, אני רוצה להיות צדיק, אני לא רוצה לכעוס אני רוצה לדעת שהכל זה ממך, אני רוצה להתפלל במנין. ר' אברהם ב"ר נחמן אמר שלמשיח יהיה עבודה קשה להכניס לאנשים שיוכלו להתפלל שמו"ע נקי בלי שום דבר גבוה, מבחוץ אנשים מתנענעים בתפילה, אבל אף אחד לא יודע שאנשים לא מסוגלים להתפלל שמו"ע עם כוונה פשוטה להקב"ה, רבינו אמר, אם משהו צריך להפריע לי, יש המון דברים שמפריעים לי, לכן החלטתי שלא מפריע לי כלום, נתפלל שלא יפריע לנו שום דבר לבד מלעשות רצון השם.

מורי ורבותי בואו ננסה לעשות את זה כל בוקר, לפני שרצים לאימייל ולבנק, דבר ראשון נצא לטייל לדבר עם הקב"ה, נבקש ממנו שנאהב את היהדות, שנאהב את הקב"ה, שדברי קדושה יהיו אהובים לנו, הגמרא אומרת שהיו ארבע נשים יפות בעולם, שרה רחב אביגיל ואסתר, ויש אומרים ושתי במקום אסתר, בואו נבקש מהקב"ה שאסתר תהיה יפה בעינינו ולא ושתי, שאנחנו נראה את היופי בדברים שאסתר עשתה, בצניעות ובקדושה של אסתר, ולא נראה את היופי של אומות העולם, שלא נחשוב שאנחנו נענשנו בזה שאין לנו את מה שיש לאומות העולם, על זה נתפלל זכני לקדושת אסתר, שנאהב להיות כמו מרדכי ואסתר.

זכני לקדושת מרדכי שנרצה להיות עם זקן ופיאות, שנבין שזקן ופיאות זה דבר יפה, לא אומרים בזה 'שזה ענין של טעם', ענין של טעם אפשר להגיד על סוג רכב, אבל בענייני יהדות אינו כן, וכן אמרו חז"ל שר' יוחנן אינו נמנה בין האנשים היפים בעולם כי לא היה לו זקן, וזקן הוא דבר יפה, ועל זה נתפלל שנאהב את הזקן, זכני לקדושת מרדכי, ונוכל לשמור את עצמינו מליצנות על זה, ומכל השירים על זה [בארד ווי דיין איד], ורבינו אמר על זה, מה יש לו ליהודי לדאוג אם הולך מהעולם עם זקן ופיאות, ולמי שקשה לו שיש לו זקן ארוך, יכול לקפלו, כן אמר מוהרא"ש

לזכות לעיניים של קדושה, ולזכות לבוא כל יום לבית הכנסת להתפלל, רק אם נבוא כל יום לבית הכנסת נעשה פרנסה בהרחבה, תבואו להתפלל במנין, מי שעייף בבוקר, שיבוא להתפלל ויחזור אחרי זה לנוח קצת, ואם לא יכול לחזור הביתה שינוח ברכב, דבר ראשון תקום בבוקר ותבוא להתפלל.

• הגמרא אומרת בבבא מציעא, שיש שלוש דברים שחכמים משנים מדבריהם, במסכת בפוריא ובאושפיזא, ומסביר המהרש"א שפוריא הכוונה לפורים, שגם מי שלא נמצא בעד דלא ידע, יכול לעשות את עצמו כאילו הוא בעד דלא ידע, וזה פלא גדול מה הענין לעשות את עצמו, אבל לפי ההקדמות של דברי רבינו אפשר להבין את זה, שגם מי שחושב שהוא לא במצב שהוא מודה להקב"ה הן בארור המן והן בברוך מרדכי, שיעשה את עצמו והוא יגיע לזה בסוף, הרי בגשמיות גם נוהגים ככה, וכי זה שקנה רכב חדש ויוקרתי באמת נמצא שם, והלא הוא בעל חוב גדול, אלא הוא עושה את עצמו, ולמה בעבודת השם לא נעשה את עצמינו ככה עד שנגיע לזה, שאל אותי פעם יהודי למה האברכים תמיד אומרים ש'כח אייבערשטער, וכי הם באמת אוחזים בזה, אמרתי לו שגם האברכים של"ע מדברים דברי ניבול, גם לא אוחזים בזה, אבל הם עושים את עצמם כאילו שהם שם, אז גם האברכים כאן עושים את עצמם.

• תקשיבו לי תלמידי היקרים, אין דבר יותר גדול מלעבוד את ד' בפשטות, הרבה אנשים שמתקרבים להיכל הקודש, חושבים אחרי זה שזה פשוט מדי ומחפשים עניינים גבוהים וכו', אני כבר אמרתי לכם את זה בפורים, לפני התקרבותי להיכל הקודש, כבר הייתי בהרבה חבורות של עובדים, ובהרבה חבורות של קבלה, ראיתי את כל הדברים האלו, ומה שמצאתי באשר בנחל ואצל מוהרא"ש שדיבר איתי בשפה פשוטה, לא מצאתי באף מקום, הדיבורים הפשוטים שמוהרא"ש אמר לנו ללכת ולהתבודד בפשיטות כל יום, להגיד להקב"ה: רבש"ע עזור לי, אני רוצה להגיע

ארוכות את השיר 'אפילו איך ווייס אז איך בין געווען נישט גוט, גלייב איך אז איך קען נאך אלס זיין גוט' [על אף שאני יודע שלא הייתי טוב, אני מאמין שאני עדיין יכול להיות טוב], ושאל אותי אברך חשוב באמצע הריקודין, האם זה אמיתי או זה סתם שיר ששרים ככה כלפי חוץ, האם באמת אפשר להתחיל מחדש עכשיו, אמרתי לו שבטח אפשר להתחיל מעכשיו, עכשיו ולא סיים, ככה ראיתי בעצתו אמונה, אולי זה כבר כתוב מקדמונים.

אנחנו צריכים להתחזק בכל נקודה טובה שיש לנו, הרי אם לא היינו נימולים היו צועקים עלינו 'ערל', ולמה לא נחזק את עצמינו בזה שאנו זוכים להיות נימולים, הרי אם ח"ו אחד רואה את בנו מעשן בשבת, הוא ממש ירגיש התקף לב, ולמה כשרואה שבנו שומר שבת הוא לא מקבל מזה שמחה גדולה, שאלתי את אחד הגבאים מהיכל הקודש, על אחד האברכים איפה הוא, ענה הגבאי הלוואי שלא יגיע כי הוא לא מתפלל כלום, שאלתי אותו הרי אם הוא מגיע בשבת עם סיגריה היית צועק עליו שייגעץ, ולמה כשהוא לא מעשן בשבת אתה לא צועק עליו צדיק, כנראה שאתה בעצמך לא מחשיב את השבת קודש.

אתמול היה פורים והיום שושן פורים ולא עבדו, ומחר בבוקר כל אחד חוזר לעבודתו, ודבר ראשון רצים לבית הכנסת ומניחים תפילין, ובאמצע העבודה מוציאים כמה מילים להקב"ה, תמיד היו רואים חסידי ברסלב שעבדו קשה ובאמצע שפתותיהם מלמלו להקב"ה, לא משנה היכן הם עבדו, אם על משאית ואם במטבח ובאמצע אמרו רבש"ע עזור לי, רבינו אמר פעם ליהודי ששאל אם ללכת לעבוד, שילך לעבוד אבל שלבו יבער כל הזמן להקב"ה.

ד' יעזור שנחזק בעצמינו את כמה הנקודות הטובות שדיברנו עליהם, שנדע ששושן פורים זה גם פורים, רציתי להקרב לרבינו בשנות נעוריי אבל לא פספסתי כלום אני מתקרב עכשיו, שושן פורים זה גם פורים, אני

לאברכים שהיה קשה להם, ומוהרא"ש עצמו עשה כן בתקופה הראשונה לנישואיו לבקשת אשתו, יש מקומות שמאוד הקפידו על כך, בחב"ד לא נוגעים בזקן ולא מקפלים כלל, אבל אצלינו לא כ"כ הקפידו על קיפול הזקן, אבל לא מורידים זקן ולא מגלחים, נתפלל על כך זכני לקדושת מרדכי.

מי שרץ לעבודה ולא הולך להתפלל, צריך לדעת שאין ספק שאת הכסף שהוא עושה בזמן זה הוא יפסיד, אם הולך לעשות כסף על חשבון שחרית, ידע בבירור שבכסף הזה הוא לא יראה הצלחה, ומי שמאוד ממהר, יתפלל במהירות, אבל אין שום תירוץ לא להתפלל, דבר ראשון תרוצו לבית כנסת להניח תפילין ולהתפלל רק עשר דקות, וכשאתם כבר שם תישארו עוד קצת ותתפללו עוד... כמו שאתם עושים כשצופים בסטטוס, שאם רק רוצים לראות דקה אחת ופתאום קולטים שכבר צופים שעה שלימה.

הקדושת לוי זי"ע ראה שבעל עגלה רץ ולא נכנס לבית כנסת, שאל אותו הצדיק לאן אתה רץ, ענה היהודי שהוא רץ לעשות כסף, אמר לו הצדיק אולי בכלל אתה בורח מהכסף שלך, הרי ההצלחה היא מהתפילה בבית הכנסת, ואם היהודי מתפלל ולא רואה הצלחה ולא רואה פרנסה, אסור לו לעזוב את הקב"ה, אלא יאמין בו ויסמוך עליו.

רבינו כותב בליקוטי מוהר"ן [חלק ב' סימן ע"ד], שבתחילה היו כל ההתחלות מפסח ועכשיו... וכותב ר' נתן 'ולא סיים', גם בהקדמה בליקוטי מוהר"ן כותב רבינו, שר' שמעון בר יוחאי אמר שלא תשתכח תורה מישראל על ידו, וכותב רבינו ועכשיו... וגם על זה כותב ר' נתן 'ולא סיים', וביאר מוהרא"ש שעכשיו הכוונה כעת כשיש את העצות של רבינו, של תפילה והתבודדות, של חיפוש נקודה טובה בכל אחד ואחד.

ראיתי ווארט יפה בעצתו אמונה, ועכשיו ולא סיים, שלא מסתיים אף פעם ה'ועכשיו', תמיד אפשר להתחיל מחדש, אתמול שרו כאן שעות

מהעולם כשטהר יומא וטהר גברא, יאכל מן הקדשים, חז"ל מספרים במדרש כשר' אבהו נפטר ראה את חלקו בגן עדן, הוא שאל למי זה, ענו לו זה לאבהו, שאל וכי זה בשבילי? והלא אני חשבתי שיגעתי לריק, כי רק רציתי לעשות רצון השם ולא לקבל שום שכר, אשרינו שאנו יכולים להיות מקושרים לרבינו ולעשות את דבריו.

מגיע היום לרבינו ומתחיל מחדש, ועכשיו ולא סיים, ד' יעזור שנוכל לקחת איתנו את ימי הפורים לתוך ימי הפסח, ולחיות את העצות של רבינו, של תפילה והתבודדות, עד שנזכה שיקויים בנו מה שאמר רבינו, שמי שיציית לו יגיע למדרגות הגבוהות ביותר, ור' נתן אומר על זה 'ואחר יאכל מן הקדשים', מי שכל ימיו עושה את העצות של הצדיק, ואחר שילך

שבת קודש פרשת ויקרא – זכור
וימי הפורים בצל ראש הישיבה שליט"א

בוויליאמסבורג

⚠ מדור זה נכתב מפני השומעים ויתכן
שהדברים לא מדויקים או לא הובנו כראוי

מדבר כל התפילה וכו', ואמר אז ראש הישיבה לאנשים, תמתינו בסבלנות רק עכשיו פתחנו את הבית כנסת, ונראה שבבוא היום יהיה כאן בית הכנסת יפה, ואכן ב"ה כעת אפשר לראות את הפירות.

וסיפר ראש הישיבה שר' נתן אמר שעריכת שולחנו יפה יותר משולחנו של רבינו, וכשמעו זאת אדל בתו של רבינו, באה אליו בתלונה איך הוא אומר כן, ואמר ר' נתן אכן שולחני יפה יותר, אבל הכל מכוחו של רבינו, הוא התייגע בעבורי, ומכח יגיעתו ודבריו זכיתי לשולחן יפה כזה, ואמר ראש הישיבה מוהרא"ש התייגע כל כך להקים את הקהילה, וברוך השם שהישיבה שלי יפה יותר מהישיבה של מוהרא"ש, אבל הכל בזכותו בכוחו וביגיעתו ועל ידי דיבוריו ועצותיו.

בדרך לביתו לאחר התפילה, דיבר ראש הישיבה על אלו שעושים מצוות מלא בדקדוקים ולחצים, כמו אלו שהיה להם לחץ אימתי אומרים את הלשם יחוד קודם מחצית השקל, ואמר מה הלחץ כאן, הרי כל יום

הרבה אורחים הגיעו לשבת קודש, וראש הישיבה קיבל כל אחד ב'שלוש עליכם', ואמר לאחד האורחים שעשה את הבדיחות ב'קרית ברסלב בלעטל', שמאוד נהנה שהבדיחות הם מלאים בטעם, כי יש גיליון שיוצא כל שבוע ויש שם כל שבוע מילתא דבדיחותא אבל אסור לקרוא אותם, כי צוחקים על דברים של התורה, וצוחקים על הנשים וכו', וכאן צוחקים על הטיפולים ומטפלים וכדומה.

ראש הישיבה התפלל קבלת שבת בהתלהבות גדולה, ועקב הציבור הרב, שמעו קול גדול של תפילה בהתלהבות, מה נהדר היה המראה, אחרי התפילה שרו סימן טוב על השמחות, וניגש אחד האורחים לראש הישיבה ואמר שמאוד נתפעל מהעולם הגדול והיפה, וכמה יפה היה קול התפילה, ותפילת 'ושמרו' וכו', אמר לו ראש הישיבה שהדבר הזה עלה לו ביגיעה גדולה, כשפתח את הבית כנסת בווייליאמסבורג היה בקושי י' אנשים, וכל דבר קטן שהיה שלא כראוי מיד רצו למוהרא"ש לספר, סיפרו לו שמתפללים עם הטלית על הכתפיים ולא על הראש, ושמישהו

ואנשים כתבו מאמרים שלמים נגד קהילת היכל הקודש, ואז אמר ראש הישיבה למנהל ר' מרדכי שיש חילול השם, וחייבים להגיב להם, ור' מרדכי הגיב לכל דבריהם עם שם חסוי, ואנשים שאלו קושיות חזקות על ברסלב והוא ענה להם, ואנשים לא האמינו למה שקראו וראו שהכל היה רק לשון הרע, והיה כמה כתבים שראו את לשונו עט סופר מהיר של ר' מרדכי, ומאז התחילו ליצור איתו קשר.

וסיפר ראש הישיבה שבשבוע זה נסע לביתו עם בחור אחד, ובדרך ראה ראש הישיבה את אחד מהמשפיעי דעת הקהל בהגיגותיו באחד מקווי הטלפון... ואמר לבחור, תראה, זה היהודי הזה שאתה שומע את דבריו, וכשהבחור ראה איך הוא נראה, הוא לא האמין למראה עיניו, וכי את דבריו אני שומע, הרי הוא בן אדם כזה מוזר.

ואמר ראש הישיבה על האיש ההוא, שעד לפני עשרים שנה הוא היה האדם המכובד ביותר בעיר, ובכל מקום שנכנס כולם התכנסו סביבו ונעמדו על כסאות לשמוע בקולו, ופתאום ביום אחד הוא נהפך להומלס ואסור לו להיכנס לאף בית כנסת, ואמר ראש הישיבה שאנשים לא קולטים ממה זה קרה, והאמת היא שבאותה תקופה לפני עשרים שנה, הגיע היהודי הזה למוהרא"ש ואמר שהוא יכול לעשות שלום בינו לבין הס"מ מהערב רב שהיה רב מטעם ביבנאל, ואמר לו מוהרא"ש אל תנסה כי הוא ישכנע אותך בלשונו, והוא לא הקשיב ודיבר עם הס"מ והשתכנע מזה, והתחיל לקלל את מוהרא"ש, ומאותו היום ירד מטה מטה, ונהיה הומלס ובן אדם מוזר ואף אחד לא רוצה לדבר איתו.

ודיבר הרבה מזה שאסור שיהיה לנו קושיות על האמונה, ואסור לנו לחקור על הקושיא הנודעת בין הידיעה לבחירה, ואמר שבין כה אין לזה תשובה ואסור להיכנס לזה, ואמר שהשבוע קיבל שאלה מאחת הנשים, הרי אם אני לא אלך בכל גדר היצניעות שרצה

אומרים לשם יחוד קודם הנחת תפילין, צריך לעשות מצוות בשמחה.

• ושאל אחד את ראש הישיבה כמה השיעור של מתנות לאביונים, אמר ראש הישיבה אני לא רוצה לענות לך על זה, כי אסור שהמצווה יהיה מתוך נערוון ועצבים, האם מצאתי עני הגון האם נתתי שיעור הפרוטות וכו', אם מישהו ניגש ומבקש מתנות לאביונים תן לו כמה שאתה יכול לתת, תן לו את הדולר שיש לך, ואתה יוצא ידי חובה, תקחו את המצוות בנעימות ושמחה.

• בדרך שאל ראש הישיבה את המנהל ר' מרדכי, מה קורה בקריה, ענה המנהל שהוא לא נמצא בקריה, הוא נמצא רק בבית הכנסת ובתלמוד תורה, אמר לו ראש הישיבה, הרי בדיוק זה הקריה, כל המעלה של קרית ברסלב זה בית הכנסת והתלמוד תורה, וסיפר המנהל לראש הישיבה שבכל בוקר שהוא נוסע לתלמוד תורה הוא רואה את אחד המלמדים חונה ברכבו באיזה פינה והולך שם להתבודדות, וראש הישיבה הפליא זאת ואמר שהתבודדות חייב להיות בכל יום ויום בקביעות חזקה.

• בשבת בבוקר לימד ראש הישיבה בסידור עת רצון, לכבוד שבת זכור, לימד משש הזכירות, בענין מחיית עמלק, מוהרא"ש כותב שם שעמל"ק בגימטריא ספ"ק, כי הוא מכניס ספיקות באמונה, היש ד' בקרבנו אם אין, ומחיית עמלק הכוונה למחוק את כל הספיקות, ואמר ראש הישיבה שפגש לאחרונה אחד מהכתבים הגדולים, ואמר לראש הישיבה אני מקנא את התמימות שלכם, כי אני קראתי הרבה ספרי חקירות וכו' ואני מלא בקושיות על האמונה, ואמר ראש הישיבה איך אנשים מסוגלים לקרוא את הכתבות של האנשים האלו המלאים בקושיות על האמונה, הרי הדברים חודרים לאנשים, לבד מזה שמי שרואה את הכותבים האלו לא ירצה לעולם לקרוא את הגיגיהם.

• וסיפר ראש הישיבה שלפני כמה שנים היה רעש גדול נגד חתונות של בחורים צעירים,

ואמר שחייבים להכיר טובה להקב"ה על המתנה שיש לנו שאנחנו נשואים, וחס ושלום לחשוב שאילו הייתי מתחתן עם אחרת, זה היה יותר טוב, כי מחשבה זו היא מחשבת מינות ואפיקורסות, כי הקב"ה עושה את הטוב ביותר לאדם.

בליל פורים קרא את המגילה, וכשהגיע לפסוק וחמת המלך שככה, הדגיש ואמר חמת [כאמאס - חמאס] ואח"כ המשיך המלך שככה, כשהגיע לפסוק ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום, נקטע קולו מבכי, ובפורים שאלו על זה את ראש הישיבה, ודיבר מענין זה, והסביר שמרדכי אמר לאסתר תפני אל ד' תדברי אל ד' ואל הצדיקים, ואמרה אסתר ואני לא נקראתי לבוא אל המלך, אף אחד לא רוצה אותי, אף אחד לא מקשיב לי, אף אחד לא עונה לי למכתבים ולמיילים, לא מחייכים אלי לא מסתכלים עלי, אף אחד לא עונה לי לטלפון, אף אחד לא צריך אותי, לא קוראים לקדושה, לא מראים לי דרך להיכנס לקדושה, כל פעם שאני רוצה להיות טוב אני נופלת יותר, ואיבדתי את הרוח הקודש בבית הצלמים, ומרדכי הצדיק אמר לה להמשיך בכל התוקף ולא להתפעל מכל החלישות הדעת, את צריכה להמשיך מה שיש בידך, וכאשר אבדתי אבדתי.

בפורים בבוקר בעת הסעודה שתי שבע כוסות, אף שלא שתי את כל שבעה הכוסות עד הסוף, אבל התחיל שבעה כוסות, נגד שבעה המידות ושבעה הרועים, בכוס רביעי אמר עכשיו הולכים לשתות את הכוס הרביעי נגד משה רבינו, מידת נצח, מידתו של רבינו ניצחתי ואנצח, ואמר בשם רבינו שירא שמים השותה יין גורם למחילת עוונות, ואמר שהיום מתרגמים את זה יהודי כשר, אבל רבינו לא דיבר בלשון קודש, אלא אמר באידיש, 'א גוטער איד', והכוונה ליהודי ירא שמים, ואמר שגם הרה"ק מסאטמאר אמר דיבור זה בדיוק ביום הפורים, ובלי ספק שהוא ראה את השיחה, כי הוא ממש התבטא באותו לשון, אחרי שהקיא אמר למי שנתן לו את היין, ישר

מוהרא"ש אני אחשב לפרוצה, ואילו אשה שגרה באיזה מקום נידח בארה"ב והולכת שלא כדברי מוהרא"ש תיחשב לצדקנית אם תאמר קצת תהלים ותשמור שבת, ואמר ראש הישיבה קודם כל זה לא קושיא, זו תירוץ, זו תירוץ למי שרוצה להתנהג בפריצות, אבל חוץ מזה אסור לשאול קושיות, אנחנו צריכים לדעת שחובה עלינו לעשות רצון ד' בתמימות בלי שום שאלה וקושיא.

ואמר שאחד הספיקות הוא גם הספיקות בקריאת התורה, אין לנו שום ספק, קורין 'זכר' עמלק, ולא קוראים גם בצעיר"י וגם בסגו"ל, אף שברוב המקומות כבר נכנס הספיקות וקורין פעמיים, ואמר שאחד האברכים ממש התחנן שיקראו פעמיים, ואמר ראש הישיבה שמוהרא"ש אמר לא לעשות כן ולא להיכנס לספיקות כלל.

בסיפורי מעשיות דיבר שוב ראש הישיבה מענין הדקדוקים ועצבים, שאנשים לחוצים מזה אם עשו המצוות כתיקונם, ואם פעלו ביום הפורים כמו שצריך, ודיבר על המכתב שקיבל מאחד ששאל איך לפעול ביום זה, ומתי בדיוק יאמר את התהלים, ואמר ראש הישיבה שמי שיש לו לחץ בתהלים, לא יאמר את כל התהלים, אלא יאמר מזמור אחד, וירקוד וישמח ויפעל ישועה, וכן אומר תמיד לחתנים על יום חופתם, שאם יכולים ורוצים טוב מאוד שיאמרו כל תהלים, אבל שלא יהיה בדקדוקים ועצבים, עדיף להגיד פסוק אחד עם שמחה מאשר כל תהלים בעצבים.

בדרך לביתו אמר ראש הישיבה גוט שבת לכל העוברים ושבים, ואמר לאחד הסובבים, אולי אתה חושב שאני מכיר את כולם, אני כלל לא מכיר אותם, כשאני מרגיש שבת אני אומר לכל אחד גוט שבת, ואם אתה רוצה תעשה את זה גם, ואמר אחד המלווים שכאן בויליאמסבורג זה מוזר, אמר לראש הישיבה אל תדבר על תושבי העיר וויליאמסבורג, זו עיר חשובה מאוד.

בסעודה שלישית דיבר מענין שלום בית,

מכתב בעצתו אמונה איך עושים התבודדות וכך הוא עושה, ג' דקות התבודדות, דקה אחת מודים להקב"ה, ודקה אחת מפייסים את הקב"ה ועושים תשובה, ודקה שלישית מבקשים בקשות, ואחרי זה אפשר להתחיל את כל סדר היום, ראש הישיבה דיבר מעניין זה עשרות פעמים, ואמר אם לא תעשו את זה עכשיו, אמצא אתכם עוד שלושים שנה ותגידו התקרבות לצדיק התקשרות וכו', ועדיין לא תדעו מה הכוונה, איך מתקרבים, כמה קרוב צריך ללכת, איך מתקשרים באיזה חבל, ושוב ענה אחד שהכוונה לציית לצדיק, ואמר לו ראש הישיבה אל תהיה אויבער חכם, מה זה לציית לצדיק, תדבר באידיש מה צריך לעשות, צריך לעשות התבודדות.

ואמר שחייבים ללכת 'כמה' דקות התבודדות, ומיעוט רבים שנים, לכה"פ שתי דקות, ושלא יגידו אני נוסע לעבודה שעה וחצי ואני עושה התבודדות כל הזמן הזה, כי אם יבדקו טוב יראו שאולי בכל הדרך מוציאים איזה מילה להקב"ה, ואמר אולי אפשר להמליץ טוב על אלו שאומרים כך, כי רבינו אמר שכל ההכנות שעושים למצוה הרי הן חלק מהמצוה, ולכן כל מה שהולכים לחפש אתרוג זה חלק מנטילת לולב, ואולי כל הדרך וההכנה לדיבור של חצי דקה הוא חלק מההתבודדות, אבל חייבים להתחיל את היום עם התבודדות אמיתית של כמה דקות, ואז יראו איך שהכל משתנה.

ואמר אני סוגר עכשיו את כל קהילת היכל הקודש, וברגע זה אני פותח מחדש, אפשר לבוא להירשם, והתנאי היא לדבר כל יום לפחות שתי דקות אל ד', רבש"ע אני רוצה להרגיש אותך.

ואמר שרבינו אומר שכח המחשבה כל כך חזק, שהוא יכול להרגיש את זה כאילו שזה קורה בפועל, ואמר אתמול בלילה חשבתי מה אני עושה כאן בעולם הזה, הרי בקרוב אני כבר הולך בחזרה, וממש הרגשתי כאילו אני כבר הולך, אבל התחזקתי כי צדיקים אמרו

כח על היין, בזכותך הקאתי והוצאתי את כל הרע ואני מרגיש יותר טוב.

• ואמר שפעם היה עושה קידוש והבדלה רק על יין, אבל אחרי פורים אחד ששתה יין קשה, מאז הוא אינו מסוגל לשתות יין, ומאוד קשה עליו היין, אבל אמר שאין זה מסירות נפש כששותה בפורים, אנשים חושבים ששותים יין כשקשה להם שזה נחשב למסירות נפש, מסירות נפש הכוונה שהולכים כל יום להתבודדות, רבינו אומר שמי שמדבר אל ד' מוסר את נפשו לד' ולא צריך כלום, זה הכוונה מסירות נפש.

• וביאר את מה שהפריע להמן כשאמר וכל זה איננו שווה לי, הרי היה לו כל הכבוד והגדולה, והאמת היא שהמן היא שורש הקליפה והפיל את ישראל בעבירות חמורות, ולקח מהם כבוד עשרם ורוב בניו, רח"ל, אבל כשרואה שמרדכי לא מתפעל מהנפילות, ובכל עת חוזר אל המלך, ומרדכי יושב בשער המלך, על זה צעק וכל זה איננו שווה לי, כי צדיקים אמרו שהס"מ לא רוצה את העבירה, אלא את מה שיש אחרי העבירה, היאוש, וההרמת ידיים, ואילו מרדכי לא איכפת ליה כלל מה שהיה, וחוזר אל ד'.

• על דבר אחד חזר ראש הישיבה פעמים רבות וכל פעם שנכנס עוד אברך, שאל שוב את השאלה, מה הכוונה להתקשר לצדיק, הרי הרבה פעמים אנחנו מוצאים בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן שאי אפשר להגיע לכל המדרגות בלי התקרבות לצדיק, מה הכוונה להתקרב לצדיק, וכל אחד ענה פחות או יותר שהכוונה לציית לצדיק, ואמר ראש הישיבה על כמה מהם, הנה האברך הזה כבר שלושים שנה בברסלב ולא יודע מה הכוונה התקרבות לצדיק, התקרבות לצדיק הכוונה לדבר אל ד', בכל בוקר הדבר הראשון שחייבים לעשות זה התבודדות, ואמר אני לא יכול להגיד ממש ראשון כי צריך ליטול ידיים ולהתלבש וכו', אבל הדבר הראשון שעושים זה התבודדות, ואמר על אחד האברכים שם, שהוא קרא

האריז"ל בביתו ולמדתי קבלה עם סבא שלי, ואני אומר לכם שאין דבר גדול יותר מלדבר אל ד' בפשטות ובתמימות, והסביר את דברי רבינו שאמר על אלו שדיברו קבלה ברבים, שהם מדברים ניבול פה, כי מי שלא זיכך עצמו אסור לו ללמוד קבלה, ואמר ראש הישיבה אני מאוד מרוצה מהמכתבים של מוהרא"ש, שאומר לי לשמור שבת ולהניח תפילין, ולעשות את רצון ד'.

בליל מוצאי פורים הגיעו הרבה אנשים לרקוד בישיבה, אנשים שלא דורכים כל השנה בישיבה, ואחד הבחורים שלא נכנס כל השנה בישיבה ניגש לשאול את ראש הישיבה איך יכול להיות אנשים תלמידי חכמים שצוחקים על כל הדברים שראש הישיבה מדבר, ואמר לו ראש הישיבה יכול להיות שהם אנשים תלמידי חכמים אבל הם מסוכסכים עם הקב"ה ולא ממש מדברים איתו, ואמר שזה כמו בני זוג שלא מדברים וכשהולכים ברחוב נראה הכל יפה, אבל באמת הם לא מדברים, ורק אם צריכים משהו טכני שואלים איפה מונח זה וזה, ככה יש יהודים שכאלו הולכים עם הקב"ה אבל לא מדברים, אין קשר ביניהם, אם אין התבודדות יש להם רק קשר טכני.

הברכה בפורים בשנה זו היתה: שתזכה לקדושת מרדכי ואסתר, וכשניגשו לבקש ברכה, אמר תרקדו, ורק אחרי שרקדו בירכם.

אחד הביא לראש ישיבה מתנה 'ספר השידוכים', כל השידוכים שראש הישיבה עשה, כמאה וחמישים שידוכים, עם השמות ושמות ההורים והתאריכים.

ביום שושן פורים אחרי שחרית, קרא ראש הישיבה את המגילה ללא ברכה, ואמר שכך נהג המנחת אלעזר, וכך נהג זקינו, כדי להשתתף בשמחתן של בני ירושלים, וקרא קצת במהירות ולא מחו באמירת תיבת המן.

ושאל את הסובבים מה הכוונה לשמוח עם בני ירושלים, מה אומר רבינו על ירושלים, וכשלא ענו, אמר להם, מה זה הדבר הזה

ששוה לחיות שבעים שנה ולעבור כל מה שעוברים, העיקר לשמוע מגילה פעם אחת, והוא הדין להניח תפילין, והוא הדין ללכת עם זקן, העיקר לעשות רצון השם.

ואחד האברכים שאל בגילופין, אני הולך כבר חמש שנים התבודדות וזה לא עוזר לי, אמר לו ראש הישיבה קודם כל אתה לא קולט שאתה בכלל לא מדבר עם ד', ודבר שני אסור להגיד דיבורים כאלו, כי אין ספק שהדיבור אל ד' מועיל ופועל, ושאלו ראש הישיבה מה ראית שהתבודדות לא הועיל, ואמר האברך שכבר כמה שנים הוא מתפלל שלא יכעס, ועדיין הוא יכול לכעוס, ואמר לו ראש הישיבה, וודאי שתוכל לכעוס, הרי אתה לא מלאך, אתה בן אדם, וכי אתה כזה בעל גאווה ולא מתאים לך שאתה בן אדם וכועס, ועוד עצם זה שאתה מתפלל כל יום על זה שאתה כועס זה דבר גדול, כי ר' נתן אמר שבן אדם שהתבודד כל שנותיו שרוצה להיות ירא שמים, אף אם בסוף לא הצליח, כיון שבכל שנותיו דיבר על כך עם ד', אזי הוא יקבל חלקו בגן עדן כירא שמים.

ואמר שמי שזוכה ומבטל את עצמו להקב"ה ולא איכפת ליה אם זה ארור המן או זה ברוך מרדכי, זוכה לייחד שם קמ"ה, ה' זה ה'מן, מ' זה מרדכי, וק' זה מלכות.

ואמר ראש הישיבה לאחד האברכים שביום שאתה מדבר אל ד' ואתה מרגיש שאתה לא מצליח להוציא משפט אחד שלם, והכל תקוע, אז אתה מרגיש ממש רע, ואילו ביום שאתה מצליח לשפוך שיח ולפרוק לבך אתה מרגיש טוב, והאמת היא שדווקא ביום שאתה לא הצלחת להוציא מילה מהפה, את זה הקב"ה אוהב, ולזה הקב"ה מצפה, שאף על פי כן לא עזבת אותו, והוצאת מילה אחת, רבש"ע, אייבישטער, ועוד כמה מילים קטועות.

ואמר לאחד האברכים מה ביני לבינך, אתה חושב נפלתי כאן בהיכל הקודש, אולי יש מקומות יותר גבוהים, אבל אני כבר הייתי בכל מקומות האלו, יש לי את כל כתבי

פרנסה ועשירות ושפע וכו', ואילו תלמידי היכל הקודש ממש בכו שרוצים להיות יראי השם ורוצים ללמוד ולהתבודד, ואמר שאם מישהו עומד בצד הוא יכול לחשוב שתלמידי היכל הקודש לבשו אולי לבוש לא הכי חסידי, אבל לא יודעים מה באמת קורה במוחם ובליבם.

וסיפר שלאחרונה עלה אליו אחד מהמטפלים הגדולים בעולם הטיפול, ואמר לראש ישיבה, הרי ביני ובינך הטיפול לא יעזור, ורק העצות של רבינו עוזרות, אבל יש אנשים שלא רוצים לשמוע משמו של רבינו, ולכן שאל למה אתה מדבר נגד מטפלים, שלפחות יבואו אלי ואני יעשה כסף, אף שאני לא יכול לעזור להם.

ודיבר על המיליארדר אילון מאסק, שראינו אותו ובטעות סיפר כל התרופות הפסיכיאטריות שהוא לוקח, נגד דיכאון ושיצליח להירדם, כי כסף לא מביא שמחה ואושר לבן אדם.

שתלמידי היכל הקודש לא ידעו ליקוטי מוהר"ן, והוציא את הספר הקדוש והראה להם שרבינו אומר שירושלים הכוונה ללב, ואמר ראש הישיבה שכשאני מתפלל בשבת בשחרית ומבקש תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך, אני מתכוון על הלב, שיתגדל ויתקדש שמו יתברך בתוך לבי.

- לאחר תפילת שחרית בשושן פורים, התקיימה לחיים ליארצייט שהיה לאחד המתפללים, ולימד ראש הישיבה בספר ארך אפים ממוהרא"ש, שרכבות נשמות מקנאות בנשמה שהשאירה צאצאים הנמצאים בהיכל הקודש.
- ואמר ראש הישיבה שהוא כל כך נהנה ביום הפורים, כי אז נתגלה מה יש בראש תלמידי היכל הקודש, כי המון אנשים הגיעו לבקש ברכה, ולא היה תלמיד אחד בהיכל הקודש שביקש ברכה על כסף, כל בן אדם שהגיע לבקש ברכה ולא היה מהיכל הקודש ביקש
